RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 80.084/16
van 21 oktober 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten, en het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers, wat betreft de integratie van de IFIC-financiering en het bedrag aanvullende financiering in de tegemoetkoming voor zorg voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging’

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡

Op 21 september 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot financiering van sommige sociale akkoorden in bepaalde gezondheidsinrichtingen en -diensten, en het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen voor mantelzorgers en gebruikers, wat betreft de integratie van de IFIC-financiering en het bedrag aanvullende financiering in de tegemoetkoming voor zorg voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging’.

Het ontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 15 oktober 2026. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Benjamin MEEUSEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 21 oktober 2026.

*

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de financiering van de tegemoetkoming voor zorg in woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en centra voor dagverzorging te herzien. Meer bepaald worden de basistegemoetkoming voor zorg, de zogenaamde 'IFIC-meerkostfinanciering' en het bedrag voor aanvullende financiering geïntegreerd.

3.1.1. Onder voorbehoud van wat volgt in opmerking 4, kan met de in de aanhef opgesomde bepalingen die het ontwerp tot rechtsgrond strekken worden ingestemd. Samengevat komt dit op het volgende neer.

De artikelen 145, § 1, eerste lid, en 152, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 mei 2018 'houdende de Vlaamse sociale bescherming' (hierna: VSB-decreet) machtigen de Vlaamse Regering om het bedrag te bepalen van de tegemoetkoming voor zorg in woonzorgcentra, respectievelijk in centra voor kortverblijf met en zonder bijkomende erkenning als oriënterend kortverblijf. Ze strekken beide de artikelen 9 tot 29 van het ontwerp tot rechtsgrond. Artikel 152, § 1, eerste lid, van het voormelde decreet biedt ook de rechtsgrond voor artikel 30 van het ontwerp.

3.1.2. De artikelen 145, § 2, eerste lid, en 152, § 2, eerste lid, van het VSB-decreet machtigen de regering om de voorwaarden vast te leggen waaronder de voormelde tegemoetkomingen wordt verleend. Ze strekken beide de artikelen 2 tot 4 van het ontwerp tot rechtsgrond.

3.1.3. Artikel 150, §§ 1, eerste lid, en 2, eerste lid, van het VSB-decreet bevat analoge machtigingen voor de centra voor dagverzorging met een bijkomende erkenning. Die bepalingen strekken de artikelen 5 en 31 van het ontwerp, respectievelijk artikel 7 van het ontwerp tot rechtsgrond.

3.2. Krachtens artikel 147 van het VSB-decreet bepaalt de regering de inhoud van het pakket aan zorg dat wordt gedekt door de tegemoetkoming voor zorg in woonzorgcentra. Die bepaling strekt artikel 8 van het ontwerp tot rechtsgrond.

3.3. De regering bepaalt luidens artikel 139/1, eerste lid, van het VSB-decreet de maatregelen waarvan de Vlaamse Gemeenschap de financiële weerslag ten laste neemt en de voorwaarden en de procedure met het oog op de vaststelling van de financiële weerslag, het bedrag

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡

en de betaling van de financiële tegemoetkoming, in het kader van de uitvoering van een aantal sociale akkoorden.[1] Die bepaling strekt de artikelen 33 tot 49 van het ontwerp tot rechtsgrond.

3.4. Artikel 49, § 3/2, derde lid, van het VSB-decreet machtigt de regering om per doeleinde, vermeld in het tweede lid van die bepaling, te specificeren welke persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden verwerkt. Die bepaling strekt artikel 6 van het ontwerp tot rechtsgrond en biedt mee rechtsgrond voor artikel 29 van het ontwerp.

4.1. Uit de door de gemachtigde bezorgde rechtsgrondentabel blijkt dat bijkomend rechtsgrond wordt gezocht in een aantal andere bepalingen.

Artikel 138, tweede lid, van het VSB-decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering de nadere regels bepaalt met betrekking tot de subsidie voor onderzoek of voor pilootprojecten in het kader van de Vlaamse sociale bescherming, met inbegrip van het subsidiebedrag, de procedure voor de toekenning, alsook de wijze waarop toezicht op de besteding van de subsidies gebeurt. Die machtiging is de rechtsgrond voor artikel 32 van het ontwerp.

4.2.1. Artikel 55, § 1, eerste lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019 machtigt de Vlaamse Regering, om, onverminderd bepaalde andere regelingen en binnen de begrotingskredieten, subsidies te verlenen aan woonzorgvoorzieningen, verenigingen[2] en koepelorganisaties. Naar luid van artikel 56, eerste lid, van hetzelfde decreet bepaalt de regering de regels voor de aanvraag, de vaststelling, de toekenning en de vereffening van de subsidie. Die bepalingen zijn beide de rechtsgrond voor de artikelen 50 en 52 van het ontwerp.

4.2.2. Artikel 38, tweede lid, van hetzelfde decreet bepaalt dat de regering aanvullende erkenningsvoorwaarden kan vastleggen voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen. Die machtiging is de rechtsgrond voor artikel 51 van het ontwerp.

ALGEMENE OPMERKING

5.1. Artikel 23 van de Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft om een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de onderscheiden wetgevers, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten onder meer het recht op sociale bijstand en het recht op bescherming van de gezondheid (artikel 23, derde lid, 2°, van de Grondwet).

Artikel 23 van de Grondwet bevat een *standstill*-verplichting die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat geboden wordt door de van toepassing zijnde wetgeving in aanzienlijke mate vermindert zonder redelijke verantwoording.

[1] Namelijk sociale akkoorden die betrekking hebben op de gezondheidssector en als zij betrekking hebben op de woonzorgcentra, de centra voor dagverzorging, de centra voor kortverblijf, de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven van beschut wonen, de revalidatievoorzieningen, de revalidatieziekenhuizen en de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging.

[2] Voor mantelzorgers en gebruikers.

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT]‡

In sociaal-economische aangelegenheden beschikt de bevoegde wetgever over een ruime beoordelingsbevoegdheid om de maatregelen te bepalen die moeten worden genomen om de door hem vastgestelde doelstellingen te bereiken. De *standstill*-verplichting kan niet zo worden begrepen dat ze elke regelgever, in het raam van zijn bevoegdheden, de verplichting oplegt om niet te raken aan de bij wet bepaalde nadere regels inzake het voormelde recht. Zij verbiedt hun om maatregelen aan te nemen die, zonder redelijke verantwoording, een aanzienlijke achteruitgang daarvan zouden betekenen, maar zij ontzegt hun niet de bevoegdheid om te oordelen hoe dat recht op de meest adequate wijze wordt gewaarborgd.[3]

5.2. Rekening houdend met het advies van de Inspectie van Financiën rijst de vraag of zorgvoorzieningen ten gevolge van de hervorming minder financiering zullen ontvangen. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft reeds opgemerkt dat niet uitgesloten is dat een vermindering van de werkingsmiddelen voor zorgvoorzieningen leidt tot een aanzienlijke achteruitgang van het beschermingsniveau dat geboden wordt met betrekking tot de in artikel 23 van de Grondwet opgesomde grondrechten.[4] Gevraagd om de precieze impact van de ontworpen regeling op de financiering van de zorgvoorzieningen toe te lichten, antwoordde de gemachtigde:

> "De integratie van de IFIC-meerkostfinanciering en de aanvullende financiering is een budgetneutrale oefening. Dat wil zeggen dat er geen bijkomende middelen worden voorzien, maar dat de huidige middelen wel volledig worden geïntegreerd in de basistegemoetkoming voor zorg.
>
> De maatregelen voor deze simulatie werden beslist op basis van macro-en microsimulaties om de budgetneutraliteit te garanderen. De huidige financiering van de IFIC-meerkost is een detailfinanciering op individueel medewerkersniveau, daar waar de basistegemoetkoming voor zorg een forfaitaire financiering is. De huidige financieringswijze botst al jaren op zijn grenzen van uitvoerbaarheid, een integratie dringt zich bijgevolg op omwille van:
>
> - Huidige berekeningsmethodiek is complex voor 6% van de loonkost (94% van de loonkost zit immers in de BTZ). Berekening wordt uitgevoerd door vzw IFIC, die niet als kerntaak heeft om dergelijke berekeningen uit voeren en deze taak dan ook wil afstoten.
>
> - Berekening is een manueel en foutgevoelig proces in Excel, waarbij er zowel fouten gebeuren in de berekening als in de rapportage van de voorzieningen aan vzw IFIC.
>
> - Administratieve vereenvoudiging voor zowel voorzieningen als de overheid (vanuit only-once-principe om de personeelsgegevens door te geven)
>
> - Transparantie in de berekening voor de voorzieningen en een correcte rapportering van de voorziening (alles in één aangifte in eCalcura)

[3] Zie bijvoorbeeld GwH 20 juli 2023, nr. 112/2023, B.5.2-B.5.5; GwH 7 november 2024, nr. 116/2024, B.39.2- B.39.4.

[4] Zie bv. adv.RvS 78.675/3 van 23 december 2025 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 16 januari 2026 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de invoering van een aanpassingscoëfficiënt aan het deel K in de basistegemoetkoming voor zorg in woonzorgcentra en centra voor kortverblijf', opm. 5; eerder ook adv.RvS 66.660/1/3 van 25 oktober 2019 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Vlaams programmadecreet van 20 december 2019 'bij de begroting 2020', opm. over afdeling 6 van hoofdstuk 9; adv.RvS 77.161/1-3-16 van 4 november 2024 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het Vlaams programmadecreet van 20 december 2024 'bij de begroting 2025', opm. over afdeling 8 van hoofdstuk 5.

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT]‡

- Gelijk speelveld tussen sectoren: de huidige berekeningsmethodiek voor de openbare en private sector verschilt terwijl we in onze basisfinanciering geen onderscheid maken tussen de juridische vorm van een voorzieningen

- Toekomstgerichte financiering van zorg: integratie bevat beleidsbeslissingen die toekomstgericht zijn en beter aansluiten aan de huidige realiteit in de voorzieningen (zoals hoger gemiddelde leeftijd van het zorgpersoneel).

Met de integratie is er niet langer een één op één link op medewerkersniveau aangezien we overstappen van een detailfinanciering naar een forfaitaire financiering waarbij bv. de loonkostbedragen worden aangepast voor al het zorgpersoneel, ongeacht of ze ingestapt zijn in IFIC. Daarnaast werken we ook binnen de berekening van de BTZ met gemiddelde anciënniteit.

Het is dus niet zo dat voorzieningen op globaal niveau minder financiering ontvangen, aangezien alle middelen worden geïntegreerd in de middelen van de basistegemoetkoming voor zorg. Op microniveau (voorzieningsniveau) zijn er wel verschuivingen, een effect dat niet te vermijden is aangezien je overstapt van een detailfinanciering naar een forfaitaire financiering. Gemiddeld gezien gaan de voorzieningen op basis van de simulaties 2026 er 6.500 euro op vooruit met dit nieuwe systeem.

De afgelopen vijf jaar liep er een werkgroeptraject met de sociale partners om deze integratiemaatregelen te beslissen. Hiervoor werden macro- en microsimulaties opgemaakt op basis van de, toen, laatst gekende gegevens (BTZ 2024) en een volledige invulling van het beschikbare budget. Voor de start van het regelgevend traject werd de simulatie geüpdatet met de laatst gekende gegevens (BTZ 2026). Op basis van deze recentste gegevens zagen we inderdaad een beperkte onderbenutting van het budget. Echter is het zo dat deze simulaties een impact weergeven op vandaag, maar niet op een impact in de toekomst. Zowel de IFIC-meerkostfinanciering als de basistegemoetkoming voor zorg zijn zeer evolutief afhankelijk van de zorgzwaarte en de ingezette personeelsmix. Uit ervaring weten we dat voorzieningen zich organiseren op een nieuwe financieringsmethode waardoor we op basis van de gegevens van BTZ 2027 verwachten dat het budget volledig benut zal worden."

Uit die toelichting, die het best wordt opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering, blijkt dat de hervorming legitieme doelen nastreeft, globaal budgetneutraal is en dat de voorzieningen er gemiddeld op vooruitgaan. De Raad van State beschikt echter niet over de nodige gegevens om te beoordelen of de hervorming een aanzienlijke achteruitgang van het bestaande beschermingsniveau kan inhouden, in zoverre zij bepaalde individuele zorgvoorzieningen betreft, en of de verschafte uitleg daarvoor in voorkomend geval een afdoende redelijke verantwoording zou bieden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6.1. Rekening houdend met wat hiervoor werd opgemerkt over de rechtsgrond van het ontwerp, moet in de aanhef bijkomend worden verwezen naar artikel 138, tweede lid, van het VSB-decreet, en naar de artikelen 38, tweede lid, 55, § 1, eerste lid, en 56, eerste lid, van het Woonzorgdecreet van 15 februari 2019.

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT]‡

6.2. In de aanhef wordt beter meer precies verwezen naar artikel 49, § 3/2, *derde lid,* van het VSB-decreet.

Artikel 27

7. In het ontworpen opschrift van boek 3, deel 2, titel 3, hoofdstuk 1, afdeling 1, onderafdeling 18, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 ‘houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming’ moet worden verwezen naar “*Deel* K1” in plaats van naar “K1”.

Artikel 29

8. Het ontworpen artikel 504/6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 betreft de bijkomende financiering voor ondersteunend personeel. Bij de berekening ervan speelt het “aantal voltijdse equivalenten per IFIC-categorie en per anciënniteitscategorie” een rol. De berekeningswijze daarvan is op zijn beurt geregeld in de vierde paragraaf. Die regelt in het eerste lid, 4°, onder andere het “vaststellen van het minimumaantal te presteren dagen per trimester”. Deze component verschijnt echter voor het overige nergens in de berekeningswijze. De gemachtigde verschafte de volgende toelichting:

> “Met ‘het minimumaantal te presteren dagen per trimester’ wordt het minimale aantal gepresteerde en gelijkgestelde dagen bedoeld dat nodig is om, rekening houdend met maximaal 11 uur per dag, een voltijds equivalent te kunnen toetsen voor de periode waarin het personeelslid voltijds tewerkgesteld was. De formule vergelijkt de maximale theoretische uurwaarde van de geregistreerde dagen met het voltijdse urenvolume van die tewerkstellingsperiode. De bepaling legt dus geen algemeen arbeidsrechtelijk minimumaantal werkdagen op, maar een minimumdagenregel binnen de berekening van het aanwezige aantal VTE in de eCalcura-toepassing.”

In de ontworpen bepaling moet worden verduidelijkt welke functie die component vervult bij de berekening van het aantal voltijdse equivalenten.

9. Vermits de onderafdelingen 19 en 20, die de artikelen 504/2 tot 504/5 van het besluit van 30 november 2018 bevatten, zijn opgeheven, wordt de ontworpen bepaling het best hersteld als artikel 504/2 in de te herstellen onderafdeling 19, in de plaats van ze in te voegen als artikel 504/6 van onderafdeling 21.

Artikel 37

10. Artikel 663/4, eerste lid, van het besluit van 30 november 2018 bepaalt thans dat aan bepaalde zorgvoorzieningen een recht op een aanvullende financiering voor ondersteunend personeel wordt toegekend. Luidens het tweede lid bepaalt de minister jaarlijks, met toepassing van de artikelen 663/5 tot 663/7, het bedrag van die aanvullende financiering. Het ontworpen derde lid bepaalt dat een zorgvoorziening, in afwijking van het tweede lid, definitief het volledige recht op de aanvullende financiering voor ondersteunend personeel verliest in het geval van een fusie of

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡

een splitsing met een eventuele wijziging van het erkenningsnummer tot gevolg. Die regel treedt naar luid van artikel 54 van het ontwerp in werking op 1 januari 2027.

Het bestaande vierde lid, dat opgeheven wordt, bepaalt nu nog dat de minister ook het bedrag van de aanvullende financiering vastlegt voor de zorgvoorziening die bewijst dat de activiteit wordt voortgezet ondanks een overname, een verzelfstandiging, een fusie of een splitsing met een eventuele wijziging van het erkenningsnummer tot gevolg. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt dat verlies voor de zorgvoorzieningen die fuseren of splitsen als volgt verantwoord:

> "Deze financiering is technisch zeer complex, met als gevolg dat rechtenbedragen, voltijdsequivalenten en erkenningen manueel moeten opgesplitst worden bij een fusie en splitsing. Het is onmogelijk om deze opsplitsing op een correcte manier te doen, aangezien de rechtenbedragen en de voltijdsequivalenten dateren van de referentieperiode 2016-2017. Bij voorzieningen die met elkaar verbonden zijn en die splitsen of met een andere voorziening fuseren, moet er steeds een technische uitsplitsing gebeuren zonder garanties dat deze correct is."

De Raad van State betwijfelt of die complexiteit en het daarmee verbonden risico op fouten, dat in de bestaande regeling geen beletsel vormde, kan volstaan in het licht van de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie om zorgvoorzieningen het recht op die aanvullende financiering te ontzeggen om de enkele reden dat zij een fusie of een splitsing doorstaan.[5]

Artikel 53

11. Artikel 53 van het ontwerp verleent terugwerkende kracht tot 1 januari 2026 aan artikel 39, 1°, van het ontwerp. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten kan slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar worden geacht, namelijk wanneer ofwel voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, ofwel de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend ofwel de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

Artikel 39, 1°, van het ontwerp wijzigt artikel 663/5 van het besluit van 30 november 2018, dat voorwaarden bevat waaronder zorgvoorzieningen recht hebben op een aanvullende financiering voor ondersteunend personeel. Het zesde lid, 8°, dat wordt vervangen, bepaalt dat voor sommige zorgvoorzieningen het maximale bedrag ervan voor het jaar 2026 geplafonneerd wordt tot 7,84 euro, vermenigvuldigd met het aantal gefactureerde dagen van 1 juli 2016 tot en met 30 juni 2017.[6] De gemachtigde verschafte de volgende toelichting over die terugwerkende kracht:

[5] De regeling van artikel 663/4 wordt overigens sowieso opgeheven op 1 januari 2028 (artikel 38 *juncto* 55 van het ontwerp), zodat de nieuwe regel slechts in 2027 van toepassing zal zijn.

[6] Thans zegt die bepaling dat het bedrag van de aanvullende financiering vanaf 2026 mee opgenomen bij de integratie van de IFIC-financiering in de basistegemoetkoming voor zorg. Naar luid van het ontworpen artikel 663/5, zesde lid, 9° en 10°, van hetzelfde besluit, wordt het bedrag voor de jaren 2027 en 2028 respectievelijk herleid tot de helft van

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡

> "Artikel 663/5, zesde lid, bevat de afbouw van de aanvullende financiering voor het ondersteunend personeel, aangezien in artikel 663/7 staat opgenomen dat deze financiering na 10 jaar moet afgebouwd zijn. In een voorgaand besluit werd punt 8° gewijzigd waardoor de middelen van de aanvullende financiering ondersteunend personeel vanaf 2026 moet meegenomen worden in de integratie van IFIC in de basistegemoetkoming voor zorg. Aangezien de integratie maar gerealiseerd wordt in 2027 is er bijgevolg geen bepaling voor 2026 die zegt wat het bedrag van de afbouw moet zijn. Met dit besluit passen we de regeling voor 2026 aan zodat voorzieningen nog recht hebben op een bedrag. Aangezien het gaat over rechtenjaar 2026 wordt hier gevraagd om dit met terugwerkende kracht toe te passen, ten gunste van de voorzieningen."

Aangezien de terugwerkende kracht ertoe strekt de aanvullende financiering voor 2026 te behouden, kan die uitleg worden aanvaard.

Artikel 54

12. In artikel 54 van het ontwerp dient te worden verwezen naar artikel 41 ervan in plaats van naar artikel 4.

Slotopmerkingen

13. De opsomming van de te wijzigen besluiten heeft tot gevolg dat het opschrift van het te nemen besluit lang en moeilijk hanteerbaar wordt. Dat wordt het best heroverwogen.[7]

14. De wetsgeschiedenis van de te wijzigen bepalingen in de artikelen 4, 11, 21 tot 24, 26, 27, 29 en 50 van het ontwerp moet worden verbeterd.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Wouter PAS

het bedrag uit 2026 en vervolgens tot nul (artikel 39, 2°, van het ontwerp). Artikel 663/5 wordt eveneens opgeheven op 1 januari 2028 (artikel 55 van het ontwerp).

[7] Zie de Omzendbrief van de Vlaamse Regering nr. 2019/4 'betreffende de wetgevingstechniek', aanwijzing nr. 50.

‡LW-CBK[JFGCD-IAAIEVT‡